

Ἑλεύθερη πληροφόρηση

ΔΕΛΤΙΟ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ὁ Μητροπολίτης Ἀττικής καί Μεγαρίδος ΝΙΚΟΛΑΗΜΟΣ
Ἀριθμός φύλλου 316

Μάϊος 2012

Ἡ ἀνθρώπινη φύση μας

στήν ἀγκαλιά τοῦ Θεοῦ

«Ἀνήνεγκε τοίνυν τὴν ἀπαρχὴν τῆς φύσεως τῆς ἡμετέρας τῷ Πατρί· καὶ οὕτως ἐθαύμασε τό δῶρον ὁ Πατήρ, καὶ διὰ τὴν ἀξίαν τοῦ προσενέγκαντος, καὶ διὰ τό ἄμωμον τοῦ προσεnehθέντος, ὡς οἰκείαις αὐτό δέξασθαι χερσί, καὶ θεῖναι πλησίον τό δῶρον, καὶ εἰπεῖν· “Κάθου ἐκ δεξιῶν μου”. Πρὸς ποίαν φύσιν εἶπεν ὁ Θεός, “Κάθου ἐκ δεξιῶν μου”; Πρὸς ἐκείνην τὴν ἀκούσασαν, “Γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύση”·.»

«Προσέφερε λοιπόν (ὁ Χριστός) στὸν Πατέρα τὴν πρώτη ἐκλεκτὴ προσφορά τῆς δικῆς μας φύσεως (τὴν ἀνθρώπινη φύση πού προσέλαβε). Καί τόσο πολὺ θαύμασε τό δῶρο ὁ Πατέρας· καὶ γιατί εἶχε ἀξία ἐκεῖνος πού τό πρόσφερε καὶ γιατί ἡ προσφορά (πάλιν ὁ Χριστός) ἦταν ἄσπιλη· ὥστε τό δέχθηκε στὰ χέρια του καὶ τοποθέτησε τό δῶρο κοντά του καὶ τοῦ εἶπε: “Κάθισε στὰ δεξιὰ μου”. Σέ ποιά φύση εἶπε ὁ Θεός, “Κάθισε στὰ δεξιὰ μου”; Σ’ ἐκείνη πού ἄκουσε: “Χῶμα εἶσαι καὶ στό χῶμα θά ἐπιστρέψεις”·.»

Ἰωάν. Χρυσοστόμου: Εἰς τὴν Ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, Ὁμιλία Α΄

+ ΣΤΕΡΓΙΟΣ ΣΑΚΚΟΣ

Μεταφορέας του εὐαγγελικοῦ φωτός στη σκοτεινὴ ἐπικαιρότητα

Στὸ γύρισμα τῆς μέρας ἀπὸ τὶς 14 στὶς 15 Ἀπριλίου, ἡ λάμψη τοῦ πασχαλinoῦ φωτός μᾶς ἔλουσε μὲ τὴ χαρὰ τῆς Ἀνάστασης. Ἐφερε κοντά μας τὸν Ἀναστημένο Κύριο καὶ ἀνέβασε τὶς φτωχὲς μας ὑπάρξεις στὴ χώρα τῶν ἀναστημένων. *«Ἀνέστη Χριστός, καὶ νεκρός οὐδεὶς ἐπὶ μνήματος. Χριστός γὰρ ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο».*

Λίγες ὥρες ἀργότερα, ὅταν τὸ φῶς τῆς ἡμέρας ἀγκάλιασε τὴ φύση, ἕνα κενὸ μνημεῖο ἄνοιξε τὴν πύλη του γιὰ νὰ φιλοξενήσει, ἴσαμε τὴν κοινὴ ἀνάσταση, ἕναν ἀπ' τοὺς λαμπρότερους μελετητὲς καὶ μεταφορεῖς τῶν εὐαγγελικῶν μηνυμάτων, ἕνα γνήσιο ἀπόστολο καὶ δάσκαλο τῆς καινῆς ζωῆς, τὸν Στέργιο Σάκκο.

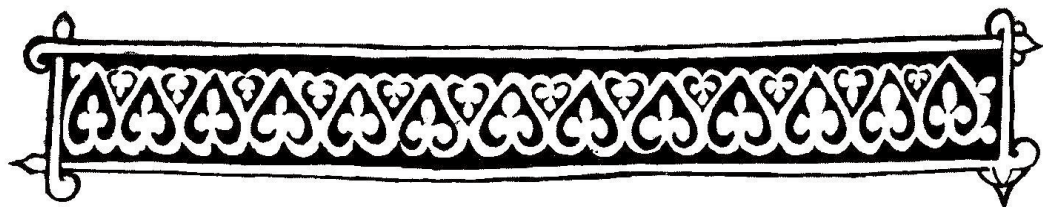
Ὁ Στέργιος Σάκκος, γέννημα καὶ θρέμμα τῆς ἡρωικῆς Μακεδονίας, δὲ δαπάνησε τὰ χαρίσματά του στὴ γήινη ἀπόλαυση. Ἀνύψωσε καὶ τὸ βλέμμα καὶ τὴν καρδιά καὶ καθήλωσε τὴν ἐρευνητικὴ ἀγωνία του στὸ πρόσωπο τοῦ Θεοῦ, πού εἶναι ὁ Πλάστης καὶ Δημιουργὸς καὶ Πατέρας καὶ στὴν εὐλογημένη ὑπαρξη, τὸν ἄνθρωπο, πού χαίρεται καὶ βιώνει τὴν ἀγάπη τῆς υἱοθεσίας καὶ ἀξιολογεῖ τὰ χρόνια τῆς ζωῆς του ὡς δυναμικὴ καὶ χαροῦμενη τροχιά πρὸς τὴν αἰωνιότητα.

Σπούδασε καὶ στὴν Ἑλληνικὴ πατρίδα καὶ στὰ Πανεπιστημιακὰ κέντρα τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ τελικὰ ἀναδείχθηκε καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Θεσσαλονίκης, στὴν ἔδρα τῆς Καινῆς Διαθήκης. Ὡς καθηγητὴς, ἔσκυψε μὲ δέος καὶ ἀποφασιστικότητα στὸ λόγο τοῦ Λόγου, στὶς διδασχὲς καὶ ἀποκαλύψεις τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, στὸ ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Παράλληλα, πλησίασε σεβαστικά τὶς μορφές τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων, ὁσφράνθηκε τὴν εὐωδία τῶν ἐμπειριῶν τους καὶ ἔμεινε μαθητὴς τους καὶ πιστὸς ἀκόλουθός τους. Περιόδευσε εὐρύτατα διαμερίσματα τῆς Ἑλληνικῆς πατρίδας κηρύσσοντας τὸ θεϊκὸ λόγο καὶ θεμελίωσε σειρὰ ιδρυμάτων μὲ στόχο τὸν εὐαγγελισμό τοῦ λαοῦ καὶ τὴν ἀνύψωση στὸ φῶς τοῦ Θεοῦ τῆς ἀνθρώπινης προσωπικότητας. Ἰδιαίτερη ἀνάπτυξη ἔχει ἡ γυναικεῖα ἀδελφότητα «Χριστιανικὴ Ἑλπίς» πού συγκροτεῖται ἀπὸ λειτουργοὺς τῆς ἐκπαίδευσης καὶ εἶναι κατεσπαρμένη σὲ μεγάλα κέντρα τῆς Ἑλληνικῆς πατρίδας. Ἡ ἀδελφότητα αὕτη ἐμποτίζει τὴ νέα γενιά μὲ τὸ φῶς καὶ τὰ χαρίσματα τοῦ εὐαγγελίου καὶ ἐνισχύει τὴν πιστότητα στὶς ἀρχὲς καὶ τὴν ἱστορία τοῦ ἀθάνατου Ἑλληνισμοῦ.

Μὲ πολὺ σεβασμὸ καὶ μὲ θερμὴ ἀγάπη ἀσπαζόμαστε τὸν τάφο τοῦ Στεργίου Σάκκου καὶ εὐχόμαστε νὰ ὁδεύσει πρὸς τὴν κοινὴ ἀνάσταση τῆς ἐκκλησιαστικῆς οἰκογένειας. Ἀδελφέ μας Στέργιε, ὁ ἀναστημένος Κύριός μας νὰ σὲ εὐλογήσει καὶ νὰ σὲ ἀναστήσει.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ



Θάρρος ή θράσος

μέσα στο χάος;

Ποιος τολμάει, από ά-γωνία της συνείδησής του ή από απλή περιέργεια, νά φυλλομετρήσει τίς έντυπωσιακές σελίδες πού ιστορούν τήν έκκλησιαστική καθημερινότητα, ξεγλιστράει από τήν πρόχειρη ίκανοποίηση στό βαθύ χάος τής απόγνωσης. Στήλες τών έφημερίδων, πρός στιγμή, τοῦ προσφέρουν τό ἄρωμα τής ἐλπίδας, ἀλλά τήν ἐπόμενη μέρα, μέ βίαιη κίνηση, τόν σπρώχνουν στό ἀνέλπιδο μαράζωμα.

Όχι σέ μακρινό παρελθόν, ἀλλά σέ χρονική περίοδο πού ἀναμασάει τά ἐπικίνδυνα πατήματα τών σημερινών ήγετικών στελεχών τής Έκκλησίας, γνωστός έκκλησιαστικός ἀνταποκριτής μᾶς αἰφνιδίασε μέ καταχώρησή του στήν ιστοσελίδα *sotirioslogos.gr* (28 Μαρτίου 2012),

πού ἐνημερώνει τό εὐρύ έκκλησιαστικό πλήρωμα ὅτι δύο ήγετικά στελέχη τής Έκκλησίας, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἱερώνυμος καί ὁ παρητημένος-καί κατά συνέπεια «ἄνευ δικαιώματος έκκλησιαστικῆς δράσης»- πρώην μητροπολίτης Ζακύνθου Χρυσόστομος, συναντήθηκαν, κουβέντισαν ἐπί μιά καί πλέον ὥρα καί ἔλυσαν σειρά προβλημάτων.

Γράφει: «Αἰφνίδια συνάντηση Ἀρχιεπισκόπου καί Δωδώνης»

Μετά ἀπό τήν ταραχή καί τήν τρικυμία πού πέρασε ἡ σχέση Ἀρχιεπισκόπου-Δωδώνης, οἱ δύο έκκλησιαστικοί ἄνδρες, παλιοί γνώριμοι καί " κολλητοί" συνεργάτες μέχρι πρὶν λίγο καιρό, συναντήθηκαν... σήμερα τό μεσημέρι τής Τετάρτης, στό γραφεῖο τοῦ Ἀρχιεπισκόπου στή Σύνοδο... Ἡ συνάντηση τών δύο ἀνδρῶν, κράτησε περίπου μία ὥρα καί ἔγινε σύμ-

φωνα μέ τίς πληροφορίες πού ἔχουμε μέσα ἀπό τή Σύνοδο, σέ πολύ καλό κλίμα...

Ἄς σημειωθεῖ ὅτι εἶναι ἡ πρώτη συνάντηση πού ἔχουμε μεταξύ τῶν δύο, μετά τά βαριά λόγια πού ἐκτόξευσε ὁ Δωδώνης κατά τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, σέ πολλές δημόσιες ἐμφανίσεις του, ὅταν ἐνίωσε ὁ Δωδώνης-καί ὄχι... "ἄδικα", σύμφωνα μέ ἀντικειμενικούς παρατηρητές τῶν Ἐκκλησιαστικῶν μας πραγμάτων-ὅτι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τόν ἄδειασε καί τόν πέταξε ὡς ἀνστυμμένη λεμονόκουπα, μετά τήν παραίτησή του ἀπό τόν θρόνο τῆς Ζακύνθου!

Σήμερα ἦταν ἡ πρώτη συνάντηση...

Κι ἐπειδή ὁ Δωδώνης δέν ἀφήνει τίποτα στήν τύχη του, πολύ σύντομα θά μάθουμε τό περιεχόμενο τῆς συνομιλίας τους καθώς καί τό ποῦ κατέληξαν.....!»



Κρίνοντας ἀναγκαῖο νά ἐνημερώσουμε πληρέστερα τοὺς ἀνησυχούς ἀδελφούς μας γιά τίς συμπεριφορές πού χαραχτήκαν ὡς μαῦρες σελίδες στήν ἐκκλησιαστική μας ἱστορία, θά κάνουμε μιά σύντομη ἀναφορά σέ γεγονότα καί σέ δηλώσεις τῶν δύο προσώπων πού περπάτησαν μεγάλο διάστημα τῆς σταδιοδρομίας τους ὡς στενοί φίλοι καί ὡς

ὁμότροποι παράγοντες τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ χώρου, γιά νά δώσουμε τήν εὐχέρεια στό εὐρύ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας μας νά ἐκτιμήσει τήν ποιότητα τοῦ ἐκπαιδευμένου ἡθους.

Στήν προεκλογική περίοδο πού διανύθηκε μέ ὑποψηφιότητα γιά τόν Ἀρχιεπισκοπικό θρόνο τοῦ τότε μητροπολίτη Θηβῶν Ἱερωνύμου, ὁ πρόην Ζακύνθου Χρυσόστομος ἐκινεῖτο καί δροῦσε ὡς πιστός συνεργάτης του καί θερμός ὑποστηρικτής του. Ἄν αὐτή ἡ ὑποστήριξη ἦταν ἀπόλυτα εἰλικρινής ἢ ἐξ ὁλοκλήρου ἀποδεκτή ἀπό τόν ὑποστηριζόμενο Ἱερώνυμο δέν εἶναι εὐκολο νά ἐκτιμηθεῖ. Ἐγώ ἀπό τό δικό μου θησαύρισμα τῶν ἐμπειρῶν θά καταθέσω μιά λεπτομέρεια. Στενός συνεργάτης τοῦ τότε Θηβῶν Ἱερωνύμου, πού ἐστάλη ἀπό τόν ὑποψήφιο Ἀρχιεπίσκοπο ὄχι γιά νά μέ ἐνημερώσει, ἀλλά γιά νά μέ παραπλανήσει, σέ ἕνα ἐρώτημα πού ἔθεσα, μοῦ ἀπάντησε μέ τήν ἀκόλουθη φράση: «Ὁ δεσπότης (ὁ Ἱερώνυμος) ἀναγκάσθηκε νά παρέμβει. Ζήτησε ἀπό τόν τότε Ζακύνθου Χρυσόστομο νά διακόψει τή δημόσια ὑποστήριξή του, γιατί αὐτό μποροῦσε νά ἐνεργήσει μειωτικά καί ἀπαξιωτικά καί ἀντί γιά στήριξη τῆς ὑποψηφιότητας νά διεγείρει τήν ἀπαξίωσή του».

Ἔτσι φθάσαμε στήν ἐκλογή καί τά σκαλοπάτια πού ὀδηγοῦσαν στόν ὑψηλό θρόνο τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ ἀξιώματος τά ἀνέβηκε ὁ κύριος Ἱερώνυμος.



Μέσα στή λαμπρή ἀτμόσφαιρα τῆς χαρᾶς καί στήν πληθώρα τῶν δοξαστικῶν ἐπευφημιῶν, ὁ νέος Ἀρχιεπίσκοπος Ἱερώνυμος ἀποφάσισε νά ἐπισκεφθεῖ τή Ζακύνθο καί νά ἐναγκαλισθεῖ τόν τότε ποιμένα της, ἴσως γιά ἐκδήλωση εὐγνωμοσύνης, ἴσως γιά νά ἐπιβεβαιώσει τήν πρόθεση συνεχοῦς συνοδοιπορίας μαζί του. Σ' αὐτήν τήν ἀτμόσφαιρα εἶπε ἐκεῖνο τό ἀμίμητο: «Ἀδελφέ, θαυμάζω τήν ἀρχοντιά σου». Καί σέ ἄλλες ἐορταστικές ἢ συνοδικές ἐκδηλώσεις, διά μακρῶν ὁμιλιῶν καί πυκνῶν προσφωνήσεων, φρόντισε νά κοσμίσει πλουσιοπάροχα τό μητροπολίτη πού καθόταν στό θρόνο τῆς Ζακύνθου μέ ὀλοκάρδιες εὐχές καί μέ θαυμαστικές ἀναφορές στό μεγαλεῖο του, ὅπως προκύπτει ἀπό ντοκουμέντα πού παλαιότερα εἶχαμε δημοσιεύσει.



Ὑπογραμμίζουμε τήν ἄκρως περίεργη ἀνταπόκριση τοῦ δοξασθέντος ἀπό τόν Ἀρχιεπίσκοπο μητροπολίτη πρῶην Ζακύν-

θου, πού ἔριξε στόν κάλαθο τῶν ἀχρήστων τό νέο Ἀρχιεπίσκοπο, ἄλλοτε στενό φίλο του καί συνοδοιπόρο του. Στίς 18 Δεκεμβρίου 2011, ὀργισμένος, ἐξ αἰτίας δημοσιεύματος ἐπικριτικοῦ τοῦ προσώπου του στήν ἐφημερίδα ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, ἀπαντάει στρέφοντας τά βέλη του στό πρόσωπο τοῦ Ἀρχιεπισκόπου. Γράφει: «... Ἐάν ὁ συντάκτης τοῦ σχολίου ἐπιθυμεῖ τήν Ἀλήθεια, ἅς ρωτήσῃ τόν πληροφοριοδότη του, γιά ποιόν ζήτησα νά παραιτηθεῖ καί γιά ποιούς λόγους!...

Ἐε, λοιπόν, αὐτός πρέπει νά εἶναι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, ἐπειδή ἀποδείχτηκε ἄβουλος, ἀνίκανος καί ἐπικίνδυνος πλέον, δεδομένου ὅτι ἄγεται καί φέρεται δίχως ἐνεργό ρόλο στά δρώμενα τῆς ἐποχῆς.

Γιά τήν κακή συγκυρία, τήν ὁποία διέρχεται ἡ πατρίδα μας καί μαζί της ἡ Ἐκκλησία μας, χρειάζεται ἐκκλησιαστικός ἡγέτης μέ ἀποφασιστικότητα καί ἥθος, χαρακτηριστικά πού ΔΕΝ διαθέτει ὁ Ἱερώνυμος ὁ Β', ἐπειδή ἀκριβῶς ἔχει κληρονομήσει καί ἀποδεχθεῖ τήν ἴδια ὑποπτη καί καταδικασμένη αὐλή τῆς ἐποχῆς τοῦ Χριστοδούλου.

Καλές Ἑορτές

+Ὁ Δωδώνης Χρυσόστομος»

Μετά παρέλευση μόλις πέντε ἡμερῶν, ὁ πρῶην Ζακύνθου μέ πλατιά συνέντευξή του, πού τήν

έδωσε στο δημοσιογράφο Νίκο Παπαδημητρίου και δημοσιεύτηκε στην έφημερίδα FREE SUN-DAY (23/25-12-2011), δέν παραλείπει νά φορτίσει μέ εύθυνες καταλυτικές παράγοντες του έκκλησιαστικού βίου μή έξαιρώντας τόν παλαιό φίλο του και νύν Αρχιεπίσκοπο. Γράφει και υπογραμμίζει: «...Σέ αυτούς τούς αρχηγούς πού δέν έχουν και πολλά κότσια άρέσει τό κοινώς λεγόμενο γλείψιμο. Είναι ή γνωστή παροιμία μέ τόν άετό και τό σαλίγκαρο». Ο δημοσιογράφος τόν διακόπτει ρωτώντας τον: «Όταν μιλάτε για αρχηγούς πού δέν έχουν κότσια...». Και ό κύριος Χρυσόστομος διακόπτωντάς τον, άπαντά: «Έννοώ και τόν Αρχιεπίσκοπο. Όταν έχεις άδυναμίες, πρέπει νά κρύβεσαι. Νά μήν άνεβαίνεις σέ σκαλοπάτια ψηλότερα άπό εκείνα πού μπορείς».

Η δήλωση αυτή πού άμφισβητεί άπολύτως τίς ικανότητες και τό κύρος του Αρχιεπικούπου αίφνιδιάζει τόν δημοσιογράφο και τόν προκαλεί σέ αντίλογο: «Δέν βλέπετε κάτι θετικό σέ αυτά τά τέσσερα χρόνια (του Αρχιεπισκόπου);» Η άπάντηση του πρώην Ζακύνθου έπιμένει στό κούρεμα των ικανοτήτων του Αρχιεπισκόπου Ιερώνυμου και στην όριστική άπόρριψη του. «Ναί. Ότι δέν βγαίνουμε στους δρόμους νά κραυγάζουμε. Ένα χαμηλό προφίλ

περνάει πιά εύκολα και τίς άνομίες».

Η τραχύτητα της συσσώρευσης των εύθυνων για τά τρέχοντα στην έκκλησιαστική αύλή σκοτεινά γεγονότα στό πρόσωπο του κυρίου Ιερωνύμου άπό τόν άλλοτε Ζακύνθου Χρυσόστομο, ούσιαστικά άπαντήθηκε μέ ταυτόχρονη άντιμετώπιση του καταγγέλλοντος άπό τόν καθημένο τιμητικά στην Αρχιεπισκοπική καθέδρα και τούς συνοδικούς συνεργάτες του. Ο παραιτημένος Ζακύνθου ζήτησε, ή όρθότερα άπαίτησε, νά του παραχωρηθεί, παρά την παραίτησή του, τό δικαίωμα νά προεδρεύσει σέ έναν τομέα της έκκλησιαστικής δραστηριότητας πού έξασφαλίζει προβολή και τιμές στον έπίσκοπο πού προεδρεύει και, μαζί μέ την τιμή, του προσφέρει και τή διαχείριση ενός ίσχυροϋ οικονομικού πακέτου. Οί τομείς τούς όποιους υπέδειξε ως άρεστούς σ' αυτόν νά τίς κυβερνήσει και νά τίς αναπτύξει ήταν: 1) Τό Διορθόδοξο Κέντρο. 2) Η Οικονομική Υπηρεσία της Έκκλησίας. 3) Η Άποστολική Διακονία. Και τά τρία ένδεχόμενα τά άπέριψε ή Σύνοδος, προεδρεύοντας του κυρίου Ιερωνύμου. Η άπόρριψη αυτή πυροδότησε την άντιπαλότητα και έκανε τόν παραιτημένο Ζακύνθου νά μεταλλάσει την πικρία του σέ θρήνο και

σέ μειωτικό κάρφωμα. Ἐτσι, πέ-
ρασε κάμποσος καιρός. Μέ προ-
δομένη τήν ἀδελφосύνη καί κυ-
ρίαρχη τήν ἀντιπαλότητα. Ὡσου
ξαφνικά κυκλοφόρησε ἡ εἴδηση
ὅτι οἱ δύο ἄνδρες «τά βρῆκαν».

Αὐτόματα ἡ δημοσιογραφι-
κή πληροφορία διηγείρε τήν ἀ-
πορία καί πλήθυνε τά ἐρωτήμα-
τα. Ἄραγε, οἱ δύο ἄνδρες, πού
παλαιά ἦταν στενοί καί ὁμότρο-
ποι φίλοι καί μετά ἔγιναν ἀντίπα-
λοι καί ἀλληλοκατήγοροι, τί βρῆ-
καν; Πῶς τά βρῆκαν; Καί ποιές
διαδικασίες τροchioδρόμησαν
πρός τήν ἀποκατάσταση καί ὁ-
λοκλήρωση τῆς φιλίας τους; Στά
ἐρωτήματα αὐτά δέ δόθηκε κα-
μιᾶ ἀπάντηση. Οὔτε ποιές θά εἴ-
ναι οἱ περαιτέρω ρυθμίσεις, πού
θά σβήσουν τά παράπονα τοῦ
παραιτημένου καί ἐκθρονισμέ-
νου μητροπολίτη. Οὔτε ποιές θά
εἶναι οἱ συνοδικές διαδικασίες,
πού, ἐνῶ θά ἀσφαλίζουν ἐμπι-
στοσύνη στόν παραιτηθέντα μη-
τροπολίτη, δέν θά θίγουν τό κύ-
ρος τῶν Ἱερῶν Κανόνων καί τήν
μακρότατη πρακτική τῆς Ἐκκλη-
σίας. Αὐτά τά ἐρωτήματα δέ φαί-
νεται νά συζητήθηκαν σέ διά-
σκεψη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καί ὅ-
πως ἦταν φυσικό, δέν ἀπάλει-
ψαν τίς ἀπορίες τοῦ ἀνήσυχου
ἐκκλησιαστικοῦ πληρώματος καί
δέν ἐξασφάλισαν τό σεβασμό στίς
σοφές κανονικές διατάξεις καί

στήν ἔκλαμπρη πρακτική τῆς μα-
κρότατης διακονίας τῶν μεγά-
λων Πατέρων μας.



Μέ δεδομένη τή σιωπή, πού
θολώνει καί σκοτεινιάζει σήμε-
ρα ὁλόκληρο τόν ἐκκλησιαστικό
ὀρίζοντα, προβαίνουμε στήν κα-
τάθεση μιᾶς ἄποψης πού δέν εἴ-
ναι παρά εἰσφορά ἔντονης ὑπο-
ψίας.

Κατά τή μονώωρη συζήτηση
πού εἶχαν οἱ δύο ἄνδρες, οἱ ἀρ-
χαῖοι φίλοι καί σύγχρονοι ἀντί-
παλοι, ἐνδέχεται νά πιέσθηκε καί
νά ὑπέκυψε ὁ Πρόεδρος τῆς Συ-
νόδου, Ἱερώνυμος, καί νά εὐθυ-
γραμμίσθηκε σέ κάποιο ἐπίμονο
αἶτημα τοῦ συνομιλητή του, πρῶ-
ην Ζακύνθου. Ὅλοι ἐμεῖς, πού
βρισκόμασταν ἔξω τοῦ γραφείου
τοῦ διαλόγου τους καί βλέπουμε
χρέος μας ἐπιτακτικό τή διάσω-
ση ἀκεραίας τῆς παράδοσης τῶν
Πατέρων μας, διατυπώνουμε ἀ-
νοιχτά τίς ἀπορίες μας καί τολ-
μοῦμε νά θέσουμε στούς συζη-
τητές τῆς μιᾶς μόνον ὥρας μιᾶ
σειρά κανονικῶν διατάξεων τῆς
Ἐκκλησίας μας καί μιᾶ δεύτερη
σειρά πού στήνει τά δικά μας ἐ-
ρωτήματα.

Οἱ ἐκκλησιαστικοί Κανόνες
στό σύνολό τους καί μέ τίς θεο-
φώτιστες ἀναλύσεις τους, ἀπα-
γορεύουν στό μητροπολίτη πού

παραιτείται από τή διακονία του τή διατήρηση δικαιωμάτων και τήν άσκηση ποικίλων λειτουργημάτων και έξουσιών στο χώρο τής τραυματισμένης Έκκλησίας. Ο άγιος Κύριλλος Άλεξανδρείας, στη σειρά των Κανόνων που έπίσημα επικυρώθηκαν από Οίκουμενική Σύνοδο, σταματάει στο πρόβλημα των επισκοπικών παραιτήσεων και μέ τόν Γ' Κανόνα του (Πηδάλιο, σελ. 690) θεσμοθετεί: «...Καί έτέρως δέ πράγμα έστίν ούτε τοίς τής Έκκλησίας άρέσκον θεσμοίς, τό λιβέλλους παραιτήσεων προσάγειν τινάς των Ίερουργών. Εί γάρ είσιν άξιοι του λειτουργείν, έστωσαν έν τούτω, εί δέ άνάξιοι, μή από παραιτήσεως έξίψωσαν, κατεγνωσμένοι δέ μάλλον επί πράγμασιν, ών άν τις πολλήν ποιήσαιτο τήν καταβολήν, ώς έξω τε έχόντων πάσης άκολουθίας...»

Ο Άγιος Νικόδημος ο Άγιορείτης κάνει άναφορά στον Κανόνα αυτόν του Κυρίλλου Άλεξανδρείας και έρμηνεύει: «... Έπειτα δέ καί άν τυχόν θεληματικώς έδωκε τήν τοιαύτην παραίτησιν, όμως τό νά δίδουν τινές Έπίσκοποι έγγράφους παραιτήσεις, ότι παραιτούνται τάς Έπισκοπάς και τάς έπαρχίας των, τουτο δέν είναι άρεστόν είς τούς Κανόνας τής Έκκλησίας, ταυτόν είπεϊν, ότι είναι παρά Κανόνας και άτοπον. Διότι

εί μέν οί Έπίσκοποι αυτοί είναι άξιοι νά έχουν τήν Αρχιερωσύνην, άς μένουσιν είς αυτήν και άς μήν παραιτούνται, όχι και είναι άνάξιοι (άν δέν είναι άξιοι), άς μήν ευγαίνουν από τάς έπαρχίας των, ώς τάχα παραιτούμενοι, αλλά μάλλον ώς κατακεκριμένοι διά άτοπα όπου έκαμαν, τά όποια ήθελε κατηγορήσει μέγάλως τινάς, ώς έξω όντα πάσης άκολουθίας των Ίερών Κανόνων, ήτοι πάντη παράνομα και άκανόνιστα...»

Θά προσεγγίσουμε μία δεύτερη ούσιαστική μαρτυρία που επανέρχεται στο ίδιο πρόβλημα. Πρόκειται για τήν κρίση και έκτίμηση του έρμηνευτή των Ίερών Κανόνων Ζωναρά, που σχολιάζει περίπτωση παραίτησης επίσκόπου που άντιμετώπισε ή Γ' Οίκουμενική Σύνοδος.

«...πάλαι οί τάς έπισκοπάς παραιτούμενοι, εί τέως έδέχοντο, πάντων έξέπιπτον, και ούτε αρχιερατικών τι δίκαιον μετά τήν παραίτησιν είχον, ούτε έπίσκοποι όνομάζοντο...» (Ζωναράς: Έρμηνεία στην Έπιστολή τής Γ' Οίκουμενικής Συνόδου προς τήν έν Παμφιλία Σύνοδον υπέρ Εύσταθίου Μητροπολίτου, Ράλλη Ποτλή, τ. β', σελ. 209).

Η κρίση του Ζωναρά άντιμετωπίζει δυναμικότερα τό πρόβλημα. Υποστηρίζει ότι δέν είναι νοητή ή παραίτηση του επίσκόπου

που από τὰ καθήκοντά του, παρὰ μόνον ἂν ἔξετασθεῖ καί βρεθεῖ ἔνοχος, ὁπότε ἀπομακρύνεται ἀπὸ ὅλα τὰ καθήκοντά του. «...τό παραπεῖσθαι τὰς ἱερατικάς φροντίδας οὐκ ἐπιτετραμμένον, ἀλλ' ἀποτετραμμένον μᾶλλον ἐστί καὶ ὑπ' αἰτίαςιν...» (Ράλλη Ποτλή, τ. β', σελ. 210)

Καί συνεχίζει ὁ Κανονολόγος Ζωναράς: «...Λοπὸν οὖν οὐδεὶς τὸ αὐτῷ ἐπιπεθέν λειτούργημα τῆς ἐπισκοπῆς δεχθήσεται παραιτούμενος, εἰ μὴ ἀνάξιον ἑαυτὸν τῆς ἐπισκοπῆς ὁμολογεῖ. Εἰ δέ τις δώσει, πάντως δέ οὐ κανονικῶς δεχθῆναι τὸν παραιτούμενον, πάσης ἀξίας ἱερατικῆς, καὶ παντὸς δικαίου τῆς ἀρχιερωσύνης, ἅμα τῇ παραπήσει, ἐκπεσεῖται ὁ παραιτούμενος...». (Λοιπὸν κανεῖς δὲν θά δεχθεῖ νὰ παραιτηθεῖ ἀπὸ τὸ λειτούργημα τοῦ ἐπισκόπου, παρὰ μόνον ἂν ὁμολογεῖ τὸν ἑαυτοῦ ἀνάξιο νὰ ποιμαίνει τὴν ἐπισκοπῇ. Ἐάν δέ κάποιος κατὰ ὁποιοδήποτε τρόπο ἐνδώσει σὲ παρακινήσεις παραιτήσεως, χωρίς νὰ ἔχει κανονικὴ ὑποχρέωση νὰ τὸ κάνει, θά ἐκπέσει αὐτόματα μέ τὴν ὑποβολή τῆς παραιτήσεώς του ἀπὸ κάθε ἀξία ἱερατικὴ καὶ ἀπὸ κάθε δικαίωμα τοῦ ἀρχιερατικοῦ ἀξιώματος.) (Ράλλη Ποτλή, τ. β', σελ. 212-213)



Οἱ κανονικὲς διατάξεις ποὺ ἀποτέθηκαν στό θησαυροφυλάκιο τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας μας, μετὰ ἀπὸ ἐπεξεργασία καὶ κρίση τοπικῶν καὶ Οἰκουμενικῶν Συνόδων, δὲν ἐπιδέχονται ἀναπροσαρμογές καὶ συντονισμό μέ προσωπικά συμφέροντα. Ὅλοι μας, ἀπὸ τοὺς Πατριάρχες τοῦ Ὁρθοδόξου χώρου ἴσαμε τὸν τελευταῖο πιστό, εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νὰ τίς κρατοῦμε ὡς φωτεινὲς λαμπάδες ποὺ φωτίζουν τὸ δρόμο τῆς ζωῆς μας καὶ μᾶς κρατοῦν μέσα στὴν ἀγιαστικὴ ἐμπειρία τῶν Πατέρων μας καὶ μέσα στό πλαίσιο τῶν ποιμαντικῶν ὁδηγῶν τους. Οἱ δύο ἄνδρες, ὁ προκαθήμενος τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας καὶ ὁ παραιτημένος Μητροπολίτης Ζακύνθου, δὲν ἔχουν κανένα ἀπολύτως δικαίωμα λοξοδρόμησης καὶ θέσπισης σκοτεινῶν διατάξεων πρὸς ἐξυπηρέτηση τῶν φιλοδοξῶν τους. Ἡ Ἐκκλησία, ὅταν σύρεται μέ ἐπιμονὴ σὲ ἐκτροπὴ ἀπὸ τοὺς Ἱερoὺς Κανόνες ἢ πλάνη, ἔχει τὴν ὑποχρέωση νὰ ἐλέγχει τίς παραχαράξεις καὶ νὰ ἀπομονώνει τοὺς ἐνόχους. Αὐτὸ τὸ μήνυμα φτάνει σήμερα σὲ ὅλους μας καὶ αὐτὴ ἡ ὑποχρέωση βαρύνει τὴν περαιτέρω πορεία τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας μας.

Εὐχόμαστε καὶ προσευχόμαστε νὰ μὴν περιπέσουμε στὴν



Ἡ Ἀνατολική Εὐρώπη ἀντιμέτωπη μέ τήν «Ἀνοιχτή Κοινωνία» (II)



υνεχίζουμε τήν ἔκθεση ἀπόψεων τοῦ Σέρβου Srdja Trivkovic, μέ ἀφορμή τήν παρέλαση LGBT (ὁμοφυλοφίλων κτλ.) τό 2010 στό Βελιγράδι. Ὁ Σέρβος διανοούμενος καί συγγραφέας, πού ζεῖ στήν Ἀμερική, ἔδωσε διάλεξη γιά τό ἐν λόγω θέμα στή Βαλτιμόρη.

«Τά Προγράμματα Δημόσιας Ὑγείας τοῦ Σόρος (σ.σ. στήν Ἀνατολική Εὐρώπη) στηρίζουν πρωτοβουλίες, πού σκοπεύουν στήν

κάλυψη ἀναγκῶν ὑγιεινῆς κάποιων περιθωριακῶν ομάδων», ὅπως «γκέι» καί φορέων AIDS, καί προσπαθοῦν νά «μειώσουν τοὺς κινδύνους διάδοσης ἀσθενειῶν» ἀποτρέποντας τήν ἀνταλλαγή συρίγγων καί παρέχοντας μεθαδόνη στοὺς ἐξαρτημένους. Τά λόμπυ, πού χειραγωγεῖ, ἀσκοῦν πιέσεις στίς κυβερνήσεις νά χαλαρώσουν «τίς καταπιεστικές πολιτικές γιά τά ναρκωτικά». Τά τελευταῖα 15 χρόνια τό δίκτυο τοῦ Σόρος στηρίζει τόν ἀκτιβισμό ὑπέρ τῆς ὁμοφυλοφιλίας, κίνηση

προδοσία τῶν ἱερῶν καί τῶν ὁσίων, νά κρατήσουμε τή λαμπάδα ἀναμμένη καί τό χρέος τῆς πιστότητας ἀκέραιο.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁδήγησε Ἐσύ, ὁ Σταυρωμένος καί Ἀνα-

στημένος Κύριός μας, ὁλόκληρη τήν Ἐκκλησία μας καί ὅλους τοὺς ποιμένες τῆς.

**Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ
ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ**

μέχρι τότε άγνωστη σ' όλες σχεδόν τίσ περιοχές, πού δραστηριοποιείται. Η έκστρατεία ύπέρ «τών δικαιωμάτων των LGBT» έχει τό επίτελείο της στή Βουδαπέστη καί δημοσιεύει βιβλία ύπέρ λεσβιών καί γκέι σέ Βουλγαρία, Τσεχική Δημοκρατία, Ούγγαρία, Σλοβενία καί Σλοβακία, έχει δέ άνοίξει Κέντρα Λεσβιών καί Γκέι στήν Ουκρανία καί τή Ρουμανία. Αυτοί οι άκτιβιστές επιτίθενται στήν Όρθόδοξη Εκκλησία ως τήν κυρίως υπεύθυνη γιά τίσ ρατσιστικές, όπως ισχυρίζονται, διακρίσεις σέ βάρος των LGBT.

»Η εκπαίδευση κατέχει θέση-κλειδί στίς δραστηριότητες του Σόρος. Λάιτμοτίφ του είναι τό άποφθεγμα: «κανείς δέν μπορεί νά μονοπωλεί τήν αλήθεια» καί ότι ή «λαϊκή εκπαίδευση» πρέπει νά αντικαταστήσει τό παλιό της «αυταρχικό» μοντέλο. Άκόμα καί κάτω από τά κομμουνιστικά καθεστώτα ή Άνατολική Εύρώπη διατηρούσε πολύ ύψηλά στάνταρτ γιά τήν εκπαίδευση, τώρα όμως τό «Ίδρυμα Σόρος» προσπαθεί νά αντικαταστήσει τό παλιό σύστημα μέ ένα νέο σχολείο ως «πεδίο άσκησης» της «άπρόσκοπτης έκφρασης της προσωπικότητας των μαθητών σέ μία διαδικασία ισότιμου διαλόγου μέ τό εκπαιδευτικό προσωπικό, πού θά ξεπεράσει τίσ άναχρονιστικές άρ-

χές αυθεντίας και πειθαρχίας, τίσ ριζωμένες στήν καταπιεστική κληρονομία του πατριαρχικού παρελθόντος». Ό σκοπός της εκπαίδευσης δέν είναι «ή άπόκτηση γνώσης»: ό δάσκαλος είναι ό «όργανωτής», ή δέ σχέση του μέ τούς μαθητές βασίζεται στήν «ισότιμη σύμπραξη». Οί μεταρρυθμιστές του Σόρος έμμένουν στήν άποψη ότι ρόλος του σχολείου είναι νά καταπολεμήσει τήν κατ' αυτούς νοσηρή επίδραση της οικογένειας στους μαθητές, πού «έξακολουθεί νά συντηρεί κατάλοιπα έθνικισμού, διάκρισης των φύλων, ρατσισμού, καί 'όμοφοβικής' προκατάληψης».

»Μονομανία γιά τό Σόρος», κατά τόν S.T., «είναι ή αντιμετώπιση του «ρατσισμού», μόνο πού δέν μπορεί νά βρεί πρόσφορο έδαφος γιά δράση στίς φυλετικά όμοιογενείς χώρες της Άνατολικής Εύρώπης. Βρήκε όμως διέξοδο ταυτοποιώντας αυθαίρετα ως θύματα τούς γύφτους («Ρομά»). Οί προστατευόμενοι του υποκινήθηκαν νά απαιτούν από τίσ Πολιτείες ειδικούς νόμους «προστασίας», άκρως μεροληπτικούς ύπέρ αυτών. Κατασκευασμένα δέ περιστατικά διαφυλετικών τριβών είναι ήδη συχνά, καί μπορεί όποιος θέλει νά φτιάχνει άπό μόνος του τή δική του λίστα μέ περιπτώσεις «διακρίσεων» σέ βάρος των «Ρομά», έτσι ώστε ή υπόθε-

ση νά μή ξεχνιέται. Γιά νά καταστήσει δέ τό πρόγραμμά του ἀποδεκτό ὡς «εὐλογο» στήν κοινή γνώμη τῶν λαῶν, τούς ὁποίους ἔχει βάλει στό στόχαστρο, παγιδεύει ἑκατομμύρια Ἀνατολικοευρωπαίων νά προσφέρουν φόρο ὑποτέλειας στά μέσα 'ἀναταραχῆς καί προπαγάνδας' τῆς «Ἀνοικτῆς Κοινωνίας»: νά ἐνημερώνονται ἀπό τά «Μίντια τοῦ Σόρος», ὅπως ἔχει ἐπικρατήσῃ νά λέγονται σέ καμιά ντουζίνα τοπικές γλῶσσες, τά πανίσχυρα συγκροτήματα ΜΜΕ, πού ἐλέγχει.

»Τό ὄραμα τοῦ Σόρος», συνεχίζει ὁ S.T., «εἶναι ἐξ ἀρχῆς ἐχθρικό πρὸς κάθε ἔννοια ἐθνικῆς συνοχῆς. Πιστεύει ἀκράδαντα ὅτι ἡ παραδοσιακή ἠθική, πίστη καί κοινωνία, πού βασίζεται σέ κοινές μνήμες, εἶναι πράγματα ἀπεχθῆ. Κομβικό σημεῖο εἶναι τό μίσος γιά τή θρησκεία. Προωθεῖ ἓνα ἐκπαιδευτικό σύστημα, πού ἐκμηδενίζει κάθε ἵχνος πνευματικοῦ πόθου στή νεολαία, καί τῆς ἐμπνέει τήν περιφρόνηση τῶν ἐννοιῶν πατρίδας καί ἱστορίας, ὅπως συμβαίνει ἤδη μέ ἑκατομμύρια ἀνθρώπων στή Δύση, εἴτε ἔχουν συναίσθηση τῆς ἀπώλειας αὐτῆς εἴτε ὄχι. Ἀποξενωμένοι ἀπό τούς γονεῖς, σέ πλήρη ἄγνοια γιά τόν πολιτισμό καί μέ μίσος γιά τήν ἱστορία τους, ἑκατομμύρια Δυτικῶν ὀδεύουν ἤδη πρὸς τήν ἀλλοτρίωση καί κυνηγοῦν κά-

θε εἶδους ἡδονῆς, πού μπορεῖ κανεῖς νά φανταστεῖ, ἢ καταφεύγουν στά ναρκωτικά, στήν αὐτοκτονία, ἢ εἰσχωροῦν στό Ἰσλάμ ἢ ἄλλες σκοτεινές λατρεῖες.

»Γιά νά συλλάβει κανεῖς τί ἐπιδιώκει ὁ Σόρος πρέπει νά καταλάβει ὅτι ἡ παγκοσμιοποίηση εἶναι μιὰ καλὰ σχεδιασμένη ἐπαναστατική, ριζοσπαστική ἐπιχείρηση. Στό φιλελεύθερο καπιταλισμό, πού θριαμβεῖ σήμερα, ἐχθροί τοῦ πολιτισμοῦ, ὅπως ὁ Σόρος, βρήκαν τά σπέρματα γιά τή μελλοντική ἐπικράτηση τοῦ σχεδίου τους, πού ἀποσκοπεῖ στό νά ξεθεμελιώσῃ κάθε παραδοσιακή ἀξία, ἡ ὁποία θά μπορούσε νά προβάλλει ἀντίσταση. Οἱ ἀνατρεπτικοί σχεδιασμοί τῆς «Ἀνοικτῆς Κοινωνίας» προδίδονται ἀπό τήν ἀπόλυτη προσήλωσή της, μέ θρησκευτική εὐλάβεια, στήν τριάδα: Φυλή, Φύλο, Σεξουαλισμός. Ὁ στόχος εἶναι ἓνα παγκόσμιο ἱμῆριον ἀπόλυτα αὐταρχικό. Κάνουν ὅμως ἓνα κολοσσιαῖο σφάλμα ὑπολογισμῶν. Δέν ἔχουν συνειδητοποιήσει τόν κίνδυνο, πού διατρέχουν ἀπό πληθυσμούς, οἱ ὁποῖοι δέν θέλουν νά προσαρμοθοῦν καί ἀρνοῦνται νά γίνουν ὄργανά τους στήν δίψα τους γιά ἀναρρίχηση σέ θέσεις κλειδιά. Λαθρομετανάστες στήν Ἀμερική, Ἀλγερινοί στή Γαλλία, Τοῦρκοι στή Γερμανία καί Πακιστανοί στή Βρε-

τανία ακολουθοῦν ἐξ ἐνστίκτου τὸ δικό τους σενάριο, πού δέν ἀνέχεται νά βλέπει τὸ Σόρος καί τούς ὁμοίους του σέ θέσεις ἰσχύος, ἢ ζωντανούς».

Πολλοί θά χαρακτηρί-
ζαν ὅλα τὰ παραπάνω εἰκασίες νο-
σηρῆς φαντασίας τοῦ S.T. καί τῶν
ὁμοίων του. Ἰδίως ἄνθρωποι τοῦ
κατεστημένου τῶν ΜΜΕ. Καί εἶναι
φυσικό. Ἄλλοι θά τὰ ἐνέτασσαν
στή σφαῖρα τῆς «συνωμοσιολογί-
ας», τῆς τάσης δηλαδή νά ρίχνου-
με τήν εὐθύνη γιά ὅτι δέν πάει κα-
λά στή χώρα μας, σέ «συνωμότες»,
κακούς δαίμονες, πού μᾶς πολε-
μοῦν. Σ' αὐτό τὸ τελευταῖο θά στα-
θῶ, γιατί διαβλέπω πράγματι νά
υφέρπει ἡ ἐπιθυμία ἀποποίησης ἐξ-
ὀφθαλμῶν εὐθυνῶν σέ πολλούς ἀ-
πό μᾶς. Παλιά ἡ ἱστορία: «ὁ ὄφις
μέ ἠπάτησε». Δέν ἔχω λόγους νά
ἀμφισβητήσω ὅσα καταγγέλλει ὁ
S.T. Ὅμως, γιά ὅσους λένε ὅτι ἀνή-
κουν στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, τὸ
ὅτι ὁ «κόσμος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται»,
ὡς σέ κατάσταση ἐνδημικῆς ἀνία-
της νόσου, εἶναι δεδομένο. Τό θέ-
μα εἶναι, ἐμεῖς τί κάνουμε. Ὁ μακα-
ριστός π. Ἀθανάσιος Μυτιληναῖος
εἶχε ἐπισημάνει τήν εὐθύνη μας μέ
παραστατικό τρόπο λέγοντας ὅτι
«σέ καλά λαδωμένη ἐπιφάνεια σε-
λοτέιπ δέν κολλάει». Τό πρόβλημα
δέν εἶναι ἡ ὑπαρξη πανίσχυρων με-
γιστάνων πλούτου, κερδοσκόπων

τύπου Σόρος, ἀρχόντων «τοῦ κό-
σμου τούτου», πού ὀρίζουν τίς τύ-
χες του. Τό πρόβλημα εἶναι ἡ κατ'
ἐπίφαση, ἡ κίβδηλη θρησκευτικό-
τητα τῶν σύγχρονων Χριστιανῶν,
τῶν Ὁρθοδόξων μὴ ἐξαιρούμενων,
πού ἀφήνουν τήν ψυχὴ τῇ δικῇ τους
καί τοῦ λαοῦ ξηρή, χωρὶς τὸ λάδι
τῆς διδασχῆς καί τῆς ὑπακοῆς στο
λόγο τοῦ Θεοῦ.

Ἡ εὐθύνη βαρύνει τὸν καθέ-
να μας, ἄλλον περισσότερο, ἄλλον
λιγότερο, προφανῶς ὅμως τούς Ποι-
μένες, ἰδίως ἐκείνους, πού ἐνσυνεί-
δητα βρίσκονται διαπλεκόμενοι μέ
τούς ἄρχοντες τοῦ «κόσμου τού-
του» καί ἐνεργοῦν ὡς ὄργανά τους.
Καί, δυστυχῶς, δέν εἶναι λίγοι...

Μακκαβαῖος

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

Μηνιαῖο Δελτίο

Ἐκκλησιαστικῆς Ἐνημέρωσης

Κωδικός 2360

Ἰδιοκτητῆς-Ἐκδότης

ὁ Μητροπολίτης

Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος

ΝΙΚΟΛΗΜΟΣ

Διεύθυνση

190 11 Αὐλῶν-Ἀττικῆς

Τυπογραφεῖο Κωνσταντίνου Σανιδᾶ

Ἰωαννίνων 6, Μοσχάτο

ISSN 1790-482X



Ὑπάρχει ἐλπίδα;



έν ἀπέχει πολύ χρονικά ὁ σάλος, πού δημιουργήθηκε στήν Ἐκκλησία ἀπό τά φοβερά ἠθικά καί οἰκονομικά σκάνδαλα κάποιων ρασοφόρων, πού ἦρθαν στό φῶς τῆς δημοσιότητας καί σκανδάλισαν ψυχές. Σέ ἀπαράδεκτη ἐκκρεμότητα ἐπίσης βρίσκεται ἐδῶ καί μερικές δεκαετίες στήν πατρίδα μας τό λεγόμενο «ἐκκλησιαστικό ζήτημα», πού γεννήθηκε ἀπό τήν ἐνάντια στό Δίκαιο καί στούς Κανόνες τῆς Ἐκκλησίας βίαιη ἀπομάκρυνση πλειάδος ἐκλεκτῶν Ἱεραρχῶν ἀπό τίς Μητροπόλεις τους. Τό ζήτημα αὐτό συντηρεῖ διχασμό μέσα στούς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας. Χρονίζουν ἀκόμη καί ἄλλα ἐκκλησιαστικά προβλήματα, τόσο στό ἐ-

πίπεδο τῆς Διοικήσεως, ὅσο καί σέ ἐκεῖνο τῆς λειτουργίας τῶν Μητροπόλεων καί τῶν ἐνοριῶν. Ὅλα αὐτά βοοῦν ὅτι ἀπαιτοῦνται λύσεις καί μέτρα γιά νά ἔρθει περισσότερο φῶς στό ὑπάρχον ἡμίφως στό χῶρο τοῦ Ὁρθοδόξου κλήρου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἐδῶ, προβάλλει τό ἀγωνιώδες ἐρώτημα: Εἶναι δυνατόν ἀπό τό ὑπάρχον δυναμικό τῶν κληρικῶν τῆς πατρίδος μας νά δοθοῦν λύσεις ἐφαρμοσίμες στά προβλήματα;

Μιά καταφατική ἀπάντηση στό ἐρώτημα αὐτό φαντάζει ὑπερραισιόδοξη ἕως οὐτοπική. Διότι οὔτε οἱ διοικοῦντες τήν Ἐκκλησία φαίνονται διατεθειμένοι καί ικανοί νά θίξουν καί πολύ περισσότερο νά διορθώσουν τά κακῶς κείμενα, οὔτε οἱ ὑπόλοιποι

κληρικοί (πρεσβύτεροι καί διάκονοι)-σέ γενικές γραμμές-είναι οί κατάλληλοι φορεῖς, γιά νά ὑλοποιήσουν τά ὅποια μέτρα. Ὁ δεύτερος αὐτός παράγων ἀπαισιοδοξίας ἐξηγεῖται ἀπό τό γεγονός ὅτι κατά τίς τελευταῖες δεκαετίες εἰσήλθαν στίς τάξεις τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου πολλά πρόσωπα ἀκατάλληλα γιά τό ὑπουργημα τοῦ κληρικοῦ. Εἰσήλθαν νωρίς-νωρίς ἡλικιακά νεαροί ἄνθρωποι, πού τούς χαρακτήριζε μιὰ κάποια κλίση πρός τά ἱερατικά, κάποια φερσίματα «ἐκκλησιαστικοῦ τύπου», ὅπως τυποποιημένες ἐκφράσεις, μεγαλοστομίες, δουλοπρεπής πρός τούς Ἐπισκόπους στάση, γυναικώδης γλώσσα καί συμπεριφορά, καθώς καί ἀπερίγραπτη πνευματική ρηχότητα. Τά ἐνδιαφέροντά τους περιστρέφονται γύρω ἀπό τά ἱερατικά ἅμφια, τίς ἐντυπωσιακές παραστάσεις στίς Ἀκολουθίες, τίς βυζαντινές μεγαλοπρέπειες καί τούς λαρυγγισμούς. Ὁ ἀριθμός τῶν ἀγάμων νεαρῶν, πού εἰσήλθαν στόν Κλήρο, αὐξήθηκε ἀλματωδῶς, ὅχι διότι αὐξήθηκαν οἱ Θεόθεν κλήσεις πρός τήν ἀγαμία, ἀλλά διότι ἐπικράτησε ἡ ἐπιπολαιότητα, καθώς ἡ ἐπιθυμία τῶν τιμῶν καί πρωτοκαθεδριῶν καί τοῦ ὄνείρου τῆς ἐπισκοποποιήσεως ἐπισκίασε

τήν τυχόν κλίση πρός τόν ἕγγαμο βίο. Δέν εἶναι βέβαια τό σύνολο τῶν πρεσβυτέρων καί διακόνων αὐτοῦ τοῦ ἐπιπέδου. Στίς τάξεις τοῦ κλήρου ὑπάρχουν καί σοβαροί καί μετρημένοι κληρικοί, μέ φόβο Θεοῦ, μέ πόνο καί ἀγάπη γιά τό ποίμνιό τους, πού ἐργάζονται ἀθόρυβα γιά τή σωτηρία τῶν ψυχῶν. Ἀρκοῦν ὅμως αὐτοί, γιά νά ἔχει ποιότητα τό σύνολο τοῦ κλήρου; Φοβούμαστε πῶς ὄχι, ὅποτε ποιὰ ἐπικοδομητικά μέτρα, πού τυχόν θά ψηφιστοῦν ἀπό τήν Ἱεραρχία, θά μπορέσουν νά ὑλοποιηθοῦν ἀπό ἕνα τέτοιο ἱερατεῖο;

Ὑπάρχει ἄραγε ἐλπίδα; Ἴσως μιὰ οὐσιαστική βελτίωση τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων μπορεῖ νά ἐλπίζεται σέ βάθος χρόνου καί μόνο ἀφοῦ ληφθοῦν-τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος καί φωτίζοντος-γενναῖα μέτρα ἀπό τούς Ἱεράρχες, ὥστε νά ἐμποδιστεῖ ἡ περαιτέρω εἴσοδος στίς τάξεις τοῦ κλήρου προσώπων ἀκατάλληλων. Νά ἐφαρμοστοῦν ἐπὶ τέλους οἱ εὐαγγελικές ἐπιταγές καί οἱ Ἱεροί Κανόνες ὡς πρός τά προσόντα τῶν ὑποψηφίων κληρικῶν καί τίς προϋποθέσεις εἰσόδου στόν Ἱερό Κλήρο. Ὡστε κανεῖς νά μή χειροτονεῖται, ἂν δέν ζεῖ συνειδητῇ ἐκκλησιαστική ζωή, ἂν δέν ἔχει πνευματικό

ἀπό παλιά, ἂν δέν κοινωνεῖ συχνά. Γιά νά τηροῦνται ἔστω τά κατώτερα ὡς πρὸς τὴν ἡλικία ὅρια γιὰ μιὰ χειροτονία. Καί νά μὴν ἐνθαρρύνεται ἡ ἀγαμία, ἐκτός κι ἂν εἶναι δοκιμασμένη ἡ κλήση γι' αὐτήν. Καί, τέλος, νά ζητεῖται ἡ μόρφωση, κυρίως ἡ πνευματική, ἀλλὰ πρῶτιστα ἡ ἐνάρετη καί ἀνεπίληπτη ζωή.

Ἄν βελτιωθεῖ σιγά-σιγά τό πνευματικό ἐπίπεδο τῶν πρεσβυτέρων καί διακόνων, θά ἔχουμε μελλοντικά καί καλύτερους μητροπολίτες καί ἴσως ξημερώσουν-Θεοῦ θέλοντος-καλύτερες μέρες γιὰ τόν κλῆρο τῆς Ἐκκλησίας μας.

Γέρων πρεσβύτερος

“ἡσχύνθη ὑπὲρ τῶν ἄλλων, ὅσοι, μηδὲν τῶν πολλῶν ὄντες βελτίους, μέγα μὲν οὖν, εἰ καὶ μὴ πολλῶ χείρους, ἀνίπτοις χερσίν, ὃ δὴ λέγεται, καὶ ἀμυήτοις ψυχαῖς τοῖς ἀγιοτάτοις ἑαυτοὺς ἐπεισάγουσι· καὶ πρὶν ἄξιοι γενέσθαι προσιέναι τοῖς ἱεροῖς, μεταποιοῦνται τοῦ βήματος, θλίβονται τε καὶ ὠθοῦνται περὶ τὴν ἀγίαν τράπεζαν, ὥσπερ οὐκ ἀρετῆς τύπον, ἀλλ’ ἀφορμὴν βίου τὴν τάξιν εἶναι νομίζοντες, οὐδὲ λειτουργίαν ὑπεύθυνον, ἀλλ’ ἀρχὴν ἀνεξέταστον.”

“ντροπιάστηκα γιὰ τοὺς ἄλλους, γιὰ ἐκείνους ὅσοι χωρὶς νά εἶναι καλύτεροι ἀπὸ τοὺς πολλούς, πράγμα πού εἶναι μεγάλο, χωρὶς καὶ νά εἶναι πολὺ χειρότεροι, μέ ἀκάθαρτα χέρια, ὅπως τό λέμε καὶ μέ ἀδίδακτες ψυχὲς προωθοῦν τὸν ἑαυτό τους στὰ ἀγιώτατα μυστήρια. Καὶ προτοῦ γίνονται ἄξιοι νά πλησιάσουν τὰ ἱερά, ἰδιοποιοῦνται τό ἱερό βῆμα, στριμώχνονται καὶ συνωθοῦνται γύρω ἀπὸ τὴν ἀγία τράπεζα, σάν νά μὴ θεωροῦν ὅτι ἡ ἱερωσύνη εἶναι δεῖγμα ἀρετῆς, ἀλλὰ βιοποριστικό ἐπάγγελμα καὶ οὔτε ὅτι εἶναι ὑπεύθυνο λειτούργημα, ἀλλὰ ἀνεξέλεγκτη ἐξουσία.”

(Γρηγορίου Θεολόγου: Ἀπολογητικός τῆς εἰς Πόντον φυγῆς,
ΕΠΕ, τ. Ι, σελ. 82-84)

«Ἐλεύθερη Πληροφόρηση» στό διαδίκτυο.

Διεύθυνση: www.el-pliroforisi.gr

Καί οἱ Ἐκδόσεις «Σπορά» στό διαδίκτυο

(γιὰ μιὰ γνωριμία μέ τό συγγραφικό ἔργο τοῦ
Μητροπολίτου Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος Νικοδήμου)

Διεύθυνση: www.spora.gr